

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Cap. CXLVI. Alimenta filio spurio debentur à patre, & illius successoribus causam lucrarium habentibus, vsque ad concurrentiam bonorum, quorum taxatio fieri debet non juxta simplicem necessitatem, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

110 Petri Francisci de Tonduti Sanlegerii,

dotem & ad fructus; & idem ad utrumque tenentur, & cogi possunt, ut explicat Rota d. decis. 106. parte 3. recent.

10 Ad secundam quæstionem Respondetur, creditores & legitimarios posse & debere agere contra verum heredem, non autem contra emptorem, vel cessionarium hereditatis; quia qui semel fuit hæres, nunquam desinit esse hæres: & hoc procedit etiam in fortioribus terminis, nempe quando cessionarius hereditatis promississet heredem seruare indemnem à molestiis creditorum, ut determinat Cardin. Tusch. in verbo, hereditas, conclus. 26. num. 3. & probatur in l. 2. C. de heredit. vel act. vendit. Tusch. ubi sup. conclus. 46. n. 4. Sed in omnem casum, certum est quod cedens tenebitur releuare, & indemnem seruare emptorem hereditatis ab omni molestia erga dictos creditores.

11 Ad tertiam quæstionem Respondetur, quod stante promissione, quod bona erunt libera ab omnibus & quibuscunque oneribus hereditariis, talis propositio sic intelligenda est, ut comprehendat etiam immunitatem à solutione legitimarum: quia appellatione onerum, comprehenduntur ea omnia quæ de bonis detrahi possunt, ex notatis per Peregr. de fideicom. art. 4. in princ. ubi explicat onera hereditaria, videlicet æs alienum, & alia similia. †

Sed magis in specie loquendo de donatione, in qua facta fuit mentio des charges hereditaires, Maynard. lib. 2. quest. 93. per tot. & maxime num. 2. versic. & à la vérité. Quod si hoc procedit ubi adest mentio sola onerum hereditarium, multò magis locum habere debet, dum immunitas promissa fuit non solum ab omnibus oneribus, sed etiam ab omnibus debitis, & ab omnibus substitutionibus, cum verbis amplissimis, prout in casu isto: † quia legitima habetur loco æris alieni, & tanquam æs alienum detrahitur: Roland. consil. 39. n. 24. & 25. vol. 3. cum similibus. In hoc negotio subspecta fuit partium concordia.

CAPUT CXLVI.

Alimenta filio spurio debentur à patre, & illius successoribus causam lucrativam habentibus, usque ad concurrentiam bonorum, quorum taxatio fieri debet, non iuxta simplicem necessitatem, sed habita etiam ratione qualitatis & facultatis patris; idque pro ipso filio, eiusque familia. Quid si legatum spurio factum fuerit pro vna vice soluendum? Aliaque quamplurima circa hæc alimenta scitu necessaria proponuntur.

S V M M A R I V M.

- 1 Spurio debentur alimenta super bonis paternis, de iure Canonico.
- 2 Ius alimentorum spurio iure natura debitorum minui non potest, nec pacto, nec consuetudine, nec statuto.
- 3 In materia alimentorum non debet fieri differentia inter legitimos, & illegitimos.
- 4 Ampliatur ut procedat, etiam si ageretur de filio vnius Monialis.
- 5 Non solum pater, sed etiam illius hæredes, & suc-

cessores tenentur alimenta prestare spurio, quæ ad concurrentiam bonorum titulo lucrativum habitorum.

6 Alimenta spurii non ad simplicem necessitatem restringenda sunt, sed taxanda iuxta qualitatem & dignitatem patris.

7 In taxandis spurii alimentis non est consideranda industria filii.

8 Industria, cuius utilitas pendet ex arbitrio patris, veluti in Doctore, & similibus, non considerabilis in taxatione alimentorum, propter incertitudinem.

9 Expense pro familia, famulis, & aliis necessariis, veluti Medicis, & similibus, considerantur in taxatione alimentorum.

10 Si pater filio spurio legatum fecerit una vice soluendum, consideranda sunt alimenta, pactatum in l. hereditatum, si ad legatum.

11 In eo qui non attingit annum viginti, considerantur alimenta triginta annorum, iuxta d. l. hereditatum.

12 Quando agitur de spurio qui uxorem prodestur, in taxatione alimentorum habenda est ratio futura uxoris, & familia.

13 Debet etiam haberi ratio omnium ad humanam vitam necessariorum.

14 Filio spurio cum patre litiganti alimenta ex patris substantia præstanda sunt.

Vt quidam Nobilis possessor Officium in domo Regis Christianissimi, decessit ab aliquot annis, nullis relictis legitimis liberis; sed tantum vnico filio suo illegitimo, pater matrem, quam in domo sua per vnum annum cum filiis retinuit, eandemque grauidam suis opibus sustentam, in monasterio mulierum penitentium collocauit, & aluit, ipsi singulis mensibus alimenta cœnentâ pecuniâ persolvendo, eamque patris prouiam apud quamdam aliam mulierem remissam quam peperit dictum filium, in sacris sanctibus, vnum ex ipsius Patris consanguineis leuatum, in libro Baptismali sub patris nomine baptizatum, postea verò curâ & expensis dicti patris nutritum & eleuatum; successiue autem apud quamdam patris colonum, & postea continuò patris impensis partim sponte, partim mandato illius nutritum.

Modò dictus adolescens petiit se mancipem quasi possessione percipiendi alimenta super bonis paternis, iuxta dispositionem iuris Canonici, ut cum haberet, de eo qui duxit in matrimonium, quamquam adult, non obstante legato quingentorum scutorum sibi facto in testamento paterno sub filii nomine: quod quidem legatum dictus adolescens podiauit tanquam minus tenue & factum sub alio nomine.

Non potest dubitari, quin dicto adolescenti debeantur alimenta, ex his quæ in facto præsupponi fuere, atrenâ potissimum dicta quali possunt illa percipiendi.

Sed tota difficultas versatur circa taxationem dictorum alimentorum, quæ licet nigra ex parte ex Iudicis arbitrio dependere videatur, tamen illud arbitrium debet esse à iure regulatum, ideo sequentia consideranda sunt, & taxanda.

Primo, quod de iure alimenta debentur tantum filiis naturalibus & legitimis, sed etiam illegitimis & spuris, ex æquitate Canonica: per d. cap. cum haberet: per quem textum ita dicitur.

Couarr. *tom. 1. tract. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 6.*
2 num. 1. & seqq. vbi hoc ampliat, ¶ vt ius istud alimen-
torum tanquam pendens a jure naturali, nec pacto, nec consuetudi-
ne, nec lege municipal: Menoch. conf. 60. n. 7. 8. 9.
3 & seqq. Matfrill. decif. 85. num. 2. ¶ Cum nulla sit
4 differentia inter naturales, & legitimis, circa ali-
menta: Idem decif. 144. num. 10. & num. 18. ¶ vbi
etiam ampliat in filiis vnius monialis: & generali-
ter tradunt omnes DD. in d. cap. cum haberet: Gra-
tian. difcept. 958. n. 30.

5 Secundo notandum est, non solum viuentem patre obligationem alendi filios illegitimos subsistere, sed etiam eo mortuo transire ad heredes: Sord. *de aliment. tit. i. quæst. s. c. num. 1.* vbi quod quicumque successit bonorum paternorum, qui titulo lucratiuo bona acquisiuit, tenetur filiis illegitimis alimenta præstare. Ricc. *collect. 1099. & collect. 1212. versis, amplius secundo:* vbi refert Franch. *decis. 178.* vsque ad concurrentiam bonorum. Giurb. *decis. 5. num. 44. & 45.* Ricc. apud Marchesan. in *Bonon. aliment. fol. 1176. p. 1.*

6 Terriò præſupponendum eſt, quod iſta alimenta non ſunt præſtanda dumtaxat ſecundum ſimpli-
citer ſunt ſpiriui neceſſitatem, ſed potiùs attentis &
conſideratis patris illegitimi diuitiis, & illius qua-
litate, ac dignitate: *Quarr. d. §. 6. numero 10. &
ſeqq. Gomez ad l. 9. Tauri, numero 40. vbi dicit de
hoc eſſe apertum textum in d. cap. cum haberet: ibi,
Secundum quod ei ſuppetunt facultates.* Molina de
primogen. Hiſp. libro 2. capite 15. numero 55. verſic.
ſed verius eſt, vbi dicit non conuenire æquitati Can-
nonice, ſi filio Nobiliſi ſolum præſtetur, quo na-
tura contenta eſt; ſed etiam perſonarum condi-
tionem & qualitatem eſſe attendendam: *Gratian.
diſcept. § 86. numero 29. vbi dicit attendendam eſſe
dignitatem, & qualitatem facultatum patris, &
ejuſ cui debeatur: & capite 112. num. 6. & multis
ſequent. vbi dicit ita ſeruari in practica: & num. 10.
vbi dicit attendendam eſſe etiam facultates patri-
monii: & uſq; per totum illud caput; & ſic etiam
determinauit Rota Rom. in quadam deciſ. Bononien.
alimen. coram Penia, teſte Gratian. d. capite § 86. Lup.
in tract. de illegit. comment. 2. §. 1. numero 43. verſic.
contrarium tamen, qui licet exiſtiſſimet hoc à Iudiciſ
arbitrio pendere, non tamen ex hoc excluditur,
quò Iudex ſuum interponens arbitrium, tanquam
bonus vir, debeat etiam conſiderare ſtatum & di-
gnitatem perſonarum: vt dicit Gratian. d. cap. 112.
num. 14.*

7 *Quarto supponendum est, quod in taxandis*
spiritu alimentis nulla debet haberi ratio industriae
filiis, sed solum inspicitur debet utrum ipse ex redditibus
competentibus vivere possit: Rot. in Bononiensis. alimen. 5. Iulii 1604. coram Iusto, numero 1.
versic. quae applicantur, quae est inserta apud Marchesani. fol. 1171. parte 1. Rota in recentior. parte 2.
decis. 224. numero 5. ubi dicitur id maxime locum
habere, quando pro parte heredum non probatur,
eum qui petit alimenta, ex suo labore & industria
tantum lucrari, quantum sufficiat ad seipsum &
familiam alendam; & quod ad hunc effectum non
attenditur industria nec opera, propter fragilitatem
humanae naturae, sed an habeat unde ex redditibus
vivere possit. Trāsertim quando agitur de
artificio, quod non potest arbitrari proprio exercitio,
sed ex aliena pendet voluntate, qualis est Doctoratus,
& similes professiones. Idem per Rotam
d. decis. n. 6.

Quintò supponendum est, quod in decernendis
Sanlegerii quest. & resol. civil. T. II. P. II.

filio spūio alimentis debet haberi ratio personarum, quæ spūius alere tenetur, necnon sumptuum & expensarum pro disciplina, pro Medicis, & medicamentis, quæ alimentorum appellatione veniunt: *L. quos nos, §. verbum Vivere, & ibi DD. ff. de verb. signif. sicut salaria Medicorum, Surd. de aliment. tit. 4. quas. 5. num. 3.* Item lecti, culcitæ cum suis pertinentiis: *Surd. de aliment. quas. 7. num. 1. 3. 4. & seqq.* Item vestimenta, *l. legati, ff. de aliment. & cib. leg. l. verbo Vitulus, ff. de verb. signif.* Gloss. in *l. si quis à liberis, §. non solum, ff. de lib. agnoscend.* Item expensæ famuli, quando agitur de eo qui famulum habere debet ad sibi inferiendum: *Surd. tit. 4. q. 18. num. 10.* Denique omnia ad victum necessaria, de quibus per Vivium *opin. 44.*

¶ Sexto supponendum est, quod quando testator reliquit alicui spurio legatum pro vna vice soluedum, debet fieri calculus iuxta l. *hereditarium*, ff. ad leg. *Falcidiam*: ita vt si alimenta excedant summam a patre taxatam, habito respectu ad quantitatem annorum limitatam per dictum textum; si filius non possitante taxatione facta per patrem, possit petere alimenta competentia sibi decerni. ¶ Et idem dum agitur de eo qui nondum attingit ætatem viginti annorum, debet fieri supputatio summæ ad quam ascenderent alimenta ad annos triginta. Vide legatum quingentorum scutorum factum alicui minori viginti annis, non æstimabitur iuxta d. l. *hereditarium*, nisi ad summam sexdecim scutorum & quadraginta solidorum singulis annis; vt in puncto fuit decidum per Rot. decis. 395. part. 2. recent. iurd. de aliment. tit. 9. q. 11. n. 28.

Considerandum denique est, quod iste ad-
fescens uxorem probabiliter ducturus est, pro
qua, & liberis ex illo matrimonio procreandis,
alimenta præstari & taxari debent: ex Vincent. de
franch. decif. 283, numero 15. Surd. tit. 1. quæst. 15.
numero 6. qui loquuntur etiam de natis illegi-
timè.

Item debet haberi ratio omnium alimentorum, vestimentorum, medicamentorum, cubiliumum suis pertinentiis, famulatu, & aliorum omnium ad humanam vitam necessariorum: juxta *liv. d. opin. 44.* & alios Doctores superius allegatos.

Debet etiam haberi ratio expensarum omnium
a presenti lite factarum, quæ ex patris patrimo-
nio præstari debent: *l. si instituta, ff. de inoff. testam.*
fin. C. de ord. cognit.

Mors huic adolescenti superueniens litem hanc
terminauit.

CAPUT CXLVII.

De vi & natura dictionum *Ultra*, vel *Extra*,
vel *Hoc amplius*, & similium. Et quādo ex
illis appositis super gravamine adjecto
secundæ dispositioni, censeantur in gra-
vamine comprehensa bona primæ dispo-
sitionis. Ostenditur differentia inter so-
cietatem conjugalem acquæstum &
conquæstum, & donationem omnium
acquisitionum faciendarum per filium
patris donatarium. Quid juris competat
venditori super rebus venditis pro pretii

K 2

consecu